

Wytyczne dla sprawdzających – egzamin poprawkowy 2022

W niniejszej sprawie – jako adw. Grzegorz Fryk – należy sporządzić apelację, odpowiadającą następującym warunkom:

1. Apelacja powinna zostać wniesiona w terminie 14 dni, liczonych od 23 listopada 2022 r.
2. Apelacja powinna zostać wniesiona do Sądu Okręgowego w Warszawie za pośrednictwem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy, V Wydział Karny;
3. W *petitum* apelacji powinno zostać wskazane **umocowanie** do wniesienia apelacji, poprzez odwołanie do upoważnienia do obrony, którego odpis załączony został do akt sprawy;
4. **Kierunek zaskarżenia** apelacji powinien zostać określony – „*na korzyść oskarżonego*”.
5. Mając na uwadze niekwestionowanie winy przez oskarżonego w niniejszej sprawie, wydaje się że właściwym byłoby **zaskarżenie wyroku** w części orzeczenia o karze i o środku kompensacyjnym. Zaznaczenia wymaga, że kwestia zakresu zaskarżenia przy warunkowym umorzeniu postępowania jest jednak przedmiotem sporów w orzecznictwie i doktrynie prawa karnego. Jeśli zatem zdający zaskarżyłby wyrok w całości i twierdził, że Sąd I instancji błędnie ustalił stopień winy oskarżonego, wówczas takie uzasadnienie nie powinno zostać potraktowane jako błędne.
6. **W odniesieniu do czynu przypisanego zaskarżonym wyrokiem** w pracy wskazane byłoby dostrzeżenie przez zdającą/ego, że doszło w szczególności do **obrazy art. 350a k.p.k.** Zgodnie z tym przepisem, Przewodniczący składu orzekającego może zaniechać wezwania na rozprawę świadków, którzy zostali przesłuchani, przebywających za granicą lub mających stwierdzić okoliczności, które nie są tak doniosłe, aby konieczne było bezpośrednie przesłuchanie świadków na rozprawie, w szczególności takie, którym oskarżony w wyjaśnieniach swych nie zaprzeczył. Nie dotyczy to osób wymienionych w art. 182. W świetle wyżej zacytowanego przepisu, Sąd nie mógł po pierwsze zaniechać w tym trybie wezwania biegłego. W odniesieniu natomiast do świadków, Sąd pierwotnie wezwał ich na rozprawę w celu przesłuchania, a następnie z

niejasnych powodów, w oparciu o art. 350a k.p.k, odstąpił od ich przesłuchania. Twierdzenia zaś tych świadków mogły mieć znaczenia dla kwestii rozmiaru szkody, która to kwestia była kwestionowana przez oskarżonego. Jednocześnie jak wynika z treści uzasadnienia wyroku, Sąd oparł się na zeznaniach tych, nieprzesłuchanych na rozprawie świadków, odwołując się do ich zeznań z postępowania przygotowawczego. W tym zakresie zdający mogą zatem również formułować zarzut **obrazy art. 391 § 1 k.p.k.**, albowiem Sąd zaniechał bezpośredniego przesłuchania świadków na rozprawie i nie ujawnił ich zeznań na rozprawie, a mimo tego na tychże zeznaniach oparł – jak wynika wprost z uzasadnienia wyroku – swoje rozstrzygnięcie.

Do indywidualnej oceny egzaminatorów należy pozostawić wszelkie dodatkowe zarzuty kwestionujące rozmiar szkody, którą oskarżony w niniejszym postępowaniu kwestionował, a którą Sąd dowolnie ustalił w oparciu o twierdzenia oskarżyciela posiłkowego, w tym np. zarzut **obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k.**, poprzez zastąpienie wiedzy biegłego (który szkodę wyliczył na 15.000 zł) własnym, dowolnym przekonaniem Sądu, że szkoda ta opiewała na kwotę 29.500 zł **albo zarzut obrazy art. 201 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.**, albowiem Sąd na rozprawie w dniu 14 marca 2022 r. oddalił wniosek o uzupełniającą opinię biegłego, wadliwie uznając że opinia odpowiada kryteriom z art. 201 k.p.k., choć wniosek w tym zakresie mógł przyczynić się do prawidłowego wyliczenia rozmiaru szkody, wyrządzonej czynem zabronionym. Zarzuty w tym zakresie zmierzałyby niewątpliwie do poprawy sytuacji klienta, dlatego powinny pozytywnie wpłynąć na ocenę końcową pracy.

W pracy należało również dostrzec, że **Sąd błędnie nie zastosował warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego**. Jak wynika z treści zadania egzaminacyjnego, oskarżyciel publiczny w oparciu o art. 336 § 1 k.p.k. do sądu złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego zamiast aktu oskarżenia. Stanowisko to oskarżyciel publiczny podtrzymał w głosach końcowych, do czego przyłączył się oskarżony. Jak wynika z treści uzasadnienia wyroku Sąd wadliwie ocenił okoliczności występujące w tej sprawie i w konsekwencji błędnie uznał, że brak jest przesłanek do warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do oskarżonego. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą, jeśli istnieje tylko możliwość zastosowania określonego przepisu prawa materialnego, pozostawiając ostateczną decyzję sądowi w tym zakresie, błędnym jest formułowanie zarzutów **obrazy prawa materialnego art. 66 § 1 k.k.** Zasadnym natomiast jest

sformułowanie w takiej sytuacji **zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia** w odniesieniu do okoliczności, jakie Sąd wziął pod uwagę przy ocenie przesłanek instytucji z art. 66 § 1 k.k. (tak też m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 1977 r. sygn. I KR - 65/77, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa 211/16).

7. W konsekwencji ww. zarzutów, by wykazać, że orzeczenie w odniesieniu do środka kompensacyjnego powinno zostać zmienione na kwotę 10.000 zł, zdający powinien sformułować wniosek o przesłuchanie na rozprawie odwoławczej biegłego oraz świadków, pominiętych w trybie art. 350a k.p.k., a także **wniosek** o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres 1 roku próby oraz orzeczenie na podstawie art. 67 § 3 k.k. kwoty 10.000 zł tytułem środka kompensacyjnego.
8. Apelacja powinna zostać **podpisana** przez adw. Jana Staracha.
9. Zdający powinien wskazać, że do apelacji załącza **2 odpisy apelacji** – zgodnie bowiem z art. 446 § 2 k.p.k., do apelacji dołącza się odpowiednią liczbę odpisów dla stron przeciwnych. Z zadania egzaminacyjnego wynika, że w sprawie występuje oskarżyciel publiczny oraz jeden oskarżycieli posiłkowy – łącznie zatem 2 odpisy dla każdego z oskarżycieli.

Przykładowa komparycja oraz *petitum* apelacji:

Warszawa, 25 listopada 2022 r.

Sądu Okręgowego w Warszawie
Wydział Karny Odwoławczy
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie
V Wydział Karny
ul. Marszałkowska 82
00-517 Warszawa

adw. Jan Starach
Kancelaria Adwokacka
ul. Zadaniowa 87 lok. 10
00-043 Warszawa,
obrońca oskarżonego
Kamila Malinowskiego

sygn. akt: V K 2323/20

APELACJA

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, V Wydział Karny z 22 marca 2022 r. (sygn. akt V K 2323/20), którego odpis wraz z uzasadnieniem doręczony został obrońcy w dniu 23 listopada 2022 r.

Jako ustanowiony w sprawie obrońca oskarżonego Kamila Malinowskiego (upoważnienie do obrony w aktach sprawy), na podstawie art. 444 k.p.k. w zw. z art. 425 § 1 i 2 k.p.k., zaskarżam wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, V Wydział Karny z 22 marca 2022 r., wydany w sprawie o sygn. akt V K 2323/20, **zaskarżam ww. wyrok na korzyść** oskarżonego Kamila Malinowskiego w części orzeczenia o karze oraz orzeczonym środku kompensacyjnym.

I. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., ww. wyrokowi zarzucam **obrazę art. 350a k.p.k.**, poprzez zaniechanie przesłuchania na rozprawie w dniu 4 stycznia 2022 r. „*pozostałych świadków i biegłych*” ze wskazaniem, że okoliczności przez nich przytaczane „*nie są tak doniosłe, aby konieczne było bezpośrednie przesłuchanie tych świadków na rozprawie w szczególności takie, którym oskarżony w złożonych wyjaśnieniach nie zaprzeczył*”, podczas gdy oskarżony kwestionował rozmiar wyrządzonej szkody, co skutkowało błędnym ustaleniem wysokości zasądzonego środka kompensacyjnego.

II. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., ww. wyrokowi zarzucam obrazę **art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k.**, poprzez zastąpienie wiedzy biegłego własnym, dowolnym przekonaniem Sądu, że szkoda, będąca wynikiem działania oskarżonego, opiewała na kwotę 29.500 zł, podczas gdy biegły kwotę tę wskazał w opinii na poziomie niższym, bo 15.000 zł, co doprowadziło do błędnych ustaleń w odniesieniu do rozmiaru zasądzonego środka kompensacyjnego.

III. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k., ww. wyrokowi zarzucam **błąd w ustaleniach faktycznych**, polegający na błędnym ustaleniu i jednocześnie nadmiernym wyeksponowaniu przez Sąd okoliczności obciążających oskarżonego, podczas gdy w realiach stanu niniejszego faktycznego zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu oraz rozmiar wyrządzonej przez oskarżonego szkody są znacznie mniejsze aniżeli ustalił Sąd, co doprowadziło do wadliwej oceny przesłanek instytucji z art. 66 § 1 k.k. i skutkowało błędnym niezastosowaniem warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty:

1. na podstawie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., wnoszę o przesłuchanie na rozprawie świadków pomiętych przez Sąd I instancji w trybie art. 350a k.p.k. na rozprawie w dniu 4 stycznia 2022 r.
2. na podstawie art. 201 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., wnoszę o wezwanie na rozprawie biegłego w celu złożenia ustnej opinii uzupełniającej, zgodnie z oddalonym wnioskiem na rozprawie w dniu 14 marca 2022 r.
3. w oparciu o art. 427 § 1 k.p.k. wnoszę, aby Sąd Odwoławczy, działając na zasadzie art. 437 § 1 i 2 k.p.k., zmienił zaskarżony wyrok, poprzez warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego na okres 1 roku próby oraz poprzez orzeczenie, na podstawie art. 67 § 3 k.k., kwoty 10.000 zł tytułem środka kompensacyjnego.

Uzasadnienie

.....

Adw. Jan Starach

- w tym miejscu podpis adw. Staracha -

Załączniki: dwa odpisy apelacji;